

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“
излиза всеки неделя — сутринта.

Цѣната на вѣстника за вѣтната е:

За година 8 лева
„ шест мѣсеса 4 „

ЗА ВѢТНЯТО:

За година 10 лева
„ шест мѣсеса 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРѢЖНИИ КЛУБЪ
НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, която
се помѣщава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Ив. Доковъ.

За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
по 5 ст. на първа страница.

За приставски обявления се пла-
ща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, доиски,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

Извѣстие.

Съобщаваме на читателите и приятелите си, че редовното излизане на вѣстника ни е гарантирано. Ония отъ тѣхъ, които иматъ да даватъ обявления или известия чрезъ нашия вѣстникъ, нека се отнасятъ до печатницата на Г. г. Бакърджиевъ и Рачевъ, които ще имъ издаватъ редовни квитанции срѣзъ внесената стойност за публикацията.

Отъ Редакцията.

Настоящия брой испращаме и до нови абонати съ молба, ако не желаятъ да получаватъ вѣстника ни, да ни повърнатъ веднага броя, за да не печатимъ и адресирамъ имъ.

Отъ Редакцията.

Какъвъ е цѣра на злото.

Зловѣщи прѣдчувствия обладаватъ всички. Едно учиние, една тѣга се рисува по лицето на всѣко, бѣль той тѣрговецъ, занаятчия или земедѣлецъ. Тяжестъта на положението еднакво потиска, както единия, така и другия. Прѣдъ гледката на опасността всѣки стои загриженъ. А тая опасност е много по-застрашителна, отколкото мнозина си ѝ прѣставляватъ. Нейните послѣдствия сѫ прѣдъ очите ни, и само онзи, въ жилигъ на когото не тече бѣлгарска кръвъ; само онзи, който е чуждъ на бѣлгарските идеали и стремления; само онзи, който се радва отъ народните ни нещастия, може съ хладнокръвие, свойствено на флегматицитетъ, да се радва въ себе си и да стои на страна отъ общите тревоги, отъ общите опасения, които отравятъ спокойствието и на най равнодушните. Само такъвъ субектъ може съ вѣтрено доволство да очаква ужасното бѣдѣ, което, като молния се готви да врѣхлети страната ни, нѣ и единъ бѣлгаринъ, на когото сѫ мили и скажи интересите, името и честта на отечеството му.

Мало и голѣмо, старо и младо, едно ги плаши, едно ги тревожи — участъта на отечеството ни, което една шепа авантюри тласкатъ безвъзвратно къмъ зиналата пропастъ. Това съзнание добива по-голѣмо значение, защото на общата участъ сѫ подчинени и частните интереси на всички, които признаватъ за свое отечество страната, за освобождението на която се проляхъ по тоци братска руска кръвъ.

Прѣдъ тая грозна перспектива, мѣрките, които взема кабинета на Иванчова за изваждане страната отъ днешното безисходно положение, не само не сѫ отъ естество да вѣжатъ, комуто и да било, нѣкакво довѣрие, а да убиятъ у всички надѣждата за поправление на забѣрканите работи. Тия мѣрки, по естеството си, сѫ едни отъ най-

необмислените и компрометиращи положението. А съ това заедно испытва на лице още повече некадърността на властуващата клика. Наложителниятъ заемъ отъ чиновнически заплати, въ размѣръ на 20, 25 и 30%, е една мѣрка, която прѣдполага ограниченъ умъ и никакви финансови познания. Тя е една несъстоятелна мѣрка, която съ послѣдствията си, ще заплете още повече финансовите функции въ страната. Възможността на такъвъ единъ заемъ допуска, прѣди всичко, у дѣржавата срѣдства да посрѣща дневните платки. А при ежесѣмните безпариchie, тя е една язва, много по-опасна отъ многото други. Защото, когато дѣржавата не е въ положение да исплаща редовно заплатите на служащите, какво значение могатъ да иматъ направените силомъ одѣржки? Това иде да установи, че днешните управници се ловятъ въ всѣко нѣщо, коего имъ дойде на ума, като удавеника у змията. Въ свой дѣлъ пресата укажа на лошия послѣдствия отъ тая необмислена мѣрка. Това се повтори и въ по-объзательни форми въ оградата на народото събрание. И при все това кървавото болшинство, съ свойственото нему легкомислие, прие на първо четение тия проектъ, плодъ на некадърни и несъмисленни управници. Глупиците си останахъ непоправими глупци и нищо по вече. Лошиятъ послѣдствия отъ узаконяванието на тая мѣрка, установени като бѣль денъ, не бѣхъ въ положение да отклоняя управниците отъ стрѣмлението имъ да ѝ приведатъ на дѣло.

Узаконяванието да се исплаща банкнотите въ сребро, като се заплаща ажиото, и да се пускатъ въ обръщение още банкноти вътората по-опасна мѣрка, насочена да убие кредитта и на единственото въ страната ни, ползващо се още съ довѣрие, кредитно учрѣждение — Бѣлгарската Народна Банка. Това е една комбинация, която не може да намѣри оправданието си въ нищо. И съ това се постигна резултатъ негативенъ. Правителството вмѣсто да помогне на положението, влоши го, защото, вмѣсто да испише вѣжди, извади очи. Какво облегчение може да почувствува отъ това дѣржавните финансии, когато всичките тия цѣни книжа ще се внасятъ въ ковчежничествата? Вънъ отъ това и кредитъ на страната ни се повече оскачали. Единствениятъ резултатъ, който ще се постигне, е да се вѣде въ вѣнчаний свѣтъ пълно недовѣрие, както къмъ дѣржавните финансии, така и къмъ Бѣлгарската Народна Банка. А това изважда на явѣ умопомрачението на днешните управници, които въ всичко се рѣководятъ, не отъ разума, а отъ инстинкти си. А тия необмисленни мѣрки допускатъ крѣгло невѣжество у лицата, които сѫ се заваели съ рѣководение сѫдбините на отечеството ни. Слѣдъ като унизихъ Бѣлгария до толкова, щото тя, като просѣкина, да приема въ знакъ на милостина, подаяния отъ своя князъ, и изгубихъ всѣка надѣжда да прѣодолѣйтъ надъ мѣжнотийтъ, управниците ни съ бѣрзи крачки закрачихъ въ пътя на беззаконията, отгдѣто нѣма връщане.

Да се очаква поправянието на забѣрканите ни дѣржавни финансии, при рѣководение сѫдбините на отечеството ни отъ днешните ни управници, е сѣ едно да се вѣрва, че умрѣли прѣди години, ще се сѫживи.

Такава надѣжда не можемъ да вѣзлагаме и на чужденците, които нищо друго не привърза къмъ отечеството ни, освѣнь милионите, събиращи отъ продажбата на котлигъ и чергитъ на ограбените данъкоплатци. Да се допушта възможността на противното, е не само несъмислено, нѣ и глупаво. Дѣлата сѫ на лице. Стига да си припомнимъ узаконяванието на фаталните договори.

Най посль поправянието на дѣржавните финансии не е работа за една партия, която и да била. Тукъ се искатъ взаимни усилия и сериозна работа. Съ общото участие на всички просвѣтили сили въ страната, изважданието на Бѣлгария отъ днешното забатачено положение е възможно. А за това се изисква патриотизъмъ, прѣданостъ и усърдие. И колкото злото сѫло и опасно, толкова и сгропировката, ако не на всички партии, то поне на двѣ-три става по налѣжащите. Че Бѣлгария, отъ освобождението си до сега, не е прѣживѣвала по критически минути, и това не подлежи на съмѣнѣние. Тѣжките испитни, на които страната ни, днесъ за днесъ, е подложена, слѣдъ като се повѣри властъта всецѣло въ рѣците на най некадърните и глупави хора, изисква сгропировката на партитъ, за да се помогне на положението, докѣто е още врѣме. И, ако съзнанието на тая необорима истина, не е въ положение да ги застави да изоставятъ частните свои каприции и да си подаджатъ рѣка (пѣвидните наши дѣржавни маже), за да се помогне на осечеството ни, докѣто не е станжало късно, тогава по що да сѫдимъ, че тѣ се борятъ за благото на страната? Да вѣрваме ли на тѣхните писани програми? А, трѣбва да си го признаямъ, че писаните програми, каквато е и тая на Радославовата партия, която се напечата и по стѣнните каландари, явно противорѣчи съ дѣйствителността. Не сѫ ли прѣдъ настъ дѣлата на тая партия, която въ опозиция ратуваше подъ булото на най свободолюбивата програма? Дошла на властъ по милостъ отъ Дѣржавниятъ глава, не пролѣ ли кръвта на невинните избиратели, за да изнасили тѣхните права? Не вѣдиги ли въ принципъ беззаконията; не стѫпка ли законите въ страната? Съ какво най посль разшири общинското самоуправление? Съ това ли, че още въ първия денъ, слѣдъ поемане властъта прѣвзе съ пристѫпъ общинските управления и назначи за тричленни комисии най опозорените съници? Не стрѣляли по изборите бѣлгарските избиратели само да осъществи своите пожелания планове и да зароби Бѣлгария на нѣмските банки чрезъ узаконяване фаталните договори, които причинихъ днешното несносно положение? И какви ли още злини не причини на отечеството ни? Това, че програмите на една и друга партия не се сходжали, е празна приказка, защото заслугите на пар-

тиитѣ се цѣнжтѣ не по тѣхнитѣ написани программи, а по дѣлата имъ. Още повече дѣйствителността ни учи да не се подаваме на обаянието на многообѣщащѣ программи, които не сѫ нищо друго, освѣнъ единъ непотрѣбенъ луксъ. Намъ трѣбва да се извлече по-голѣми сумми, и та сѫ неуспоримо е, че при единъ неурожай, каквито бѣхъ истекли три години, дефицита по дѣржавният бюджетъ ще се увеличи съ нѣколко милиона лева, вслѣдствие което ще послѣдва ново забатачване на дѣржавните финансии. И не е ли по практическо и по износно за дѣржавата да има единъ опрѣдѣленъ приходъ, макаръ и съ единъ два милиона по-долу, отколкото единъ неопрѣдѣленъ приходъ, цифрата на който може да се увеличи, и та се намали, въ краенъ случай, и съ половината отъ предвидената сума? Тукъ не може да става нито дума за благото на земедѣлците, защото този законопроектъ е насоченъ тѣкмо срѣщу послѣднитѣ и има за цѣль да ограби и ония малки случаини вигоди, каквито земедѣлци ги бихъ имали при едно плодородие. А още повече този законъ за десетъка не е въ полза на земедѣлците, защото послѣднитѣ и сега помнятъ годинитѣ, прѣвъ конто закона за десетъкъ бѣше въ сила. Тѣ знаятъ, какъ пристрастно се опрѣдѣляше номонето и по колко врѣме трѣбва да чакатъ, докато дойде контролеора въ тѣхното село.

И днесъ, когато отечеството ни грози опасностъ, дѣлътъ се налага на шефовете на опозиционните партии за едно съвѣтско задружно дѣйствие срѣчу зложелателитѣ на отечеството ни. А тия зложелатели, ако и съзнателно или несъзнателно да правятъ това, сѫ по опасни отъ всички други.

Съ ежедневнитѣ закачки, които срѣщаме въ органитѣ на разнитѣ партии, се изостроятъ недоразумѣніята и се дава възможностъ на днешнитѣ нищожества да влошаватъ положението. Отъ раздорите на опозиционните шефове се ползватъ зложелателитѣ на страната. Отъ кждѣто и да идатъ тия раздори, мислимъ, че дѣлътъ на отечеството налага необходимостта да се прѣкрати, за да се помогне на послѣдните.

Този апель правиме не за прѣвъ путь. Дано бѫдемъ изслушани, отг҃ѣто трѣбва.

По данъка десетъка.

Отъ нѣкое врѣме насамъ въ пресата се явяватъ критики по закона за десетъка; за този законъ се заговори още въ извѣнѣдната сесия. Види се, че още тогава е румъло на либералната партия да даде още единъ примѣръ на регресъ. При всичко, че проекта на този законъ не е прѣдъ настъ и правителственитѣ вѣстници си запазватъ правото да се хвалятъ съ неговите фиктивни прѣимущества, ние ще направиме пѣкъ бѣлѣжи, не за самия законъ, а за цѣльта, която се гони съ неговото узаконяване. За настъ, пѣкъ и за мнозина, не е тайна, че съ този законъ не се прѣслѣдва цѣльта да се намали данъчниятъ товаръ на земедѣлското население, а да се създадатъ повече припятствия и да се увеличи тежестта отъ този данъкъ. Сегашната данъчна система, съставена по реколтите на три години, по сѫщество е много по удобна, отколкото узаконяванието на десетъкъ, който е отживѣлъ врѣмего си и въ най-назадничавите дѣржави, каквато е и Турция. И когато дѣржави, като послѣдната, се стрѣматъ да замѣнятъ десетъка съ поземелниятъ налогъ, днешното глупаво и некадѣрно правителство, въ своята назадничавостъ, употреблява усилия да замѣни поземелниятъ налогъ, съ данъка десетъка. И ако тая прѣлагана мѣрка би имала за цѣль, както казахме и по-горѣ, да намали данъците на земедѣлското население, ние бихме се примирили, обаче, цѣльта е отъ съвѣсъ друго естество. Тукъ се прѣслѣдва увеличението на дѣржавния бюджетъ и откриванието на нови дѣлности, за да се поухрани партията и да направятъ положение нѣколко приближени и ползуващи се съ довѣрието на голѣмите лица.

Нѣма съмѣнѣние, че този законопроектъ е единъ отъ най-важните, който ще има да разгледва днешното събрание въ останалите срокъ на настоящата сесия до 15 Декември т. г. Неговото значение става още по-голѣмо, като се вземе въ внимание, че приходитъ отъ този данъкъ съставлява 22% отъ цѣлия дѣржавенъ приходъ и тая тегоба ще легне върху пѣщите на нашето земедѣлско население, което е почти доведено до простишката тяга. Тия съображенія налагатъ на народното прѣставителство дѣлътъ, прѣди да се произнесатъ за узаконяванието му, да изслушатъ народния гласъ, да турятъ въ паралелъ неговите добри и лоши страни, както и това, да ли той ще бѫде по легкъ за земедѣлското население или ще го натъпче още повече въ тинята. Че дѣржавата има нужди, които изискватъ по-голѣми приходи, това не е още мотивъ за замѣняването на поземелния налогъ съ данъка десетъка. А неуспоримо е, че правителството тѣкъми да получи по-голѣмъ приходъ, затова и замѣнява досегашната система съ нова. Знае се положително, че прѣвъ 1891 година прѣвъ закона за десетъка постъпи въ дѣржавната каса приходъ около 23 милиона лева, когато приходъ отъ поземелниятъ налогъ прѣвъ н. г. е 18 милиона лева. Като се има прѣдъ видъ тая разлика отъ 5 милиона лева, не ще съмѣнѣне, че правителството прѣвъ този законъ ще тѣкми да увеличи прихода по бюджета за идущата година. А че земедѣлското население щѣло да понесе по-тежъкъ товаръ, това не инте-

ресува днешните управници. И намъ е чудно, какъ правителството не се отказа отъ този законопроектъ, когато преса и бѣлгарския народъ го осаждихъ, като врѣдителътъ. Вѣрно е, че прѣвъ данъка десетъка, при едно плодородие, дѣржавата ще извлече по-голѣми сумми, и та сѫ неуспоримо е, че при единъ неурожай, каквито бѣхъ истекли три години, дефицита по дѣржавният бюджетъ ще се увеличи съ нѣколко милиона лева, вслѣдствие което ще послѣдва ново забатачване на дѣржавните финансии. И не е ли по практическо и по износно за дѣржавата да има единъ опрѣдѣленъ приходъ, макаръ и съ единъ два милиона по-долу, отколкото единъ неопрѣдѣленъ приходъ, цифрата на който може да се увеличи, и та се намали, въ краенъ случай, и съ половината отъ предвидената сума?

Тукъ не може да става нито дума за благото на земедѣлците, защото този законопроектъ е насоченъ тѣкмо срѣчу послѣдните и има за цѣль да ограби и ония малки случаини вигоди, каквито земедѣлци ги бихъ имали при едно плодородие. А още повече този законъ за десетъка не е въ полза на земедѣлците, защото послѣдните и сега помнятъ годинитѣ, прѣвъ конто закона за десетъкъ бѣше въ сила. Тѣ знаятъ, какъ пристрастно се опрѣдѣляше номонето и по колко врѣме трѣбва да чакатъ, докато дойде контролеора въ тѣхното село.

Като оставяме на страна другите незгоди отъ узаконяванието на данъка десетъка, както и злоупотребленията на кметове, писари, контролеори и други длѣжностни лица, които съ дѣйствуванието на този законъ ще ловятъ въ мятна вода риба, ние ще обрѣнемъ внимание и върху злоупотребленията, които ще ставатъ въ партизанско отношение, тѣкъ като тия послѣдните, ще костуватъ, много скажо за ония села, които не сѫ имали щастливи да сѫ отъ „нашъ“ и да сподѣлятъ идентъ на либералното правителство. А врѣдите, които ще се нанесатъ на тия послѣдните, ще имъ костуватъ имота и честта. Знайно е, какъ се назначаватъ въ днешно врѣме чиновниците и какви лица се назначаватъ, така що и рекламиратъ на правителството, че за контролеори по десетъка ще бѫдатъ назначени най-честни и неопятнени лица, не могатъ да имътъ въ напитъ очи никакво значение, защото и постъ 18 Януарий н. г. правителството декларира сѫщото, а въ противовѣсъ на това назначи най-опозорените и най-оскандалените личности, които носятъ на гъбра си по двѣ и три присяди. Така щото и въ този случай подъ термините „най-честни“ и „неопятнени“, трѣбва да подразбирараме най-нечестните и опятнените. А прѣставете си какви ще бѫдатъ дѣйствията на тѣкъ единъ заблуденъ и краенъ партизанинъ въ едно село, което доблестно е отстоявало своите права срѣчу посегателствата на властта? Не ще ли стане причина да се съсипе всичкото население въ това село? Не ще ли остави снопето на тия земедѣлци да изгнє на полето, или ако вземе номоне, това да направи най-пристрастно, защото ще да има съдѣствието на кмета и писара, които ще сѫ отъ „нашъ“, тѣкъ като програмата на днешното правителство не тѣрпи опозиционери за кметове и писари? Дѣйствително, дѣржавната каса ще има по-голѣми приходи, и та затова пѣкъ разоряванието на земедѣлците ще бѫде неминуемо.

Че при узаконяванието на тая мѣрка не се е имало прѣдъ видъ благото на земедѣлците, и че правителството е исхождало отъ идеята да си отмѣти на съвѣти душмани (спорѣдъ Радославова), това не подлежи на съмѣнѣние, стига да се има прѣдъ видъ обстоятелството, че правителството можеше да облегчи земедѣлското население и при поземелния данъкъ, като намали тая налогъ съ 15%, ако дѣйствително имаше това желание.

Отъ казаното слѣдва, че и въ настоящия случай правителството или е исхождало отъ партизански съображенія, или не си е дало трудъ да обмисли своята мѣрка и вземе въ внимание лошите послѣдствия отъ нейното узаконяване. И тая мѣрка, както и закона за наложителниятъ заемъ отъ чиновническите заплати, ще даде най-опасните резултати.

И другите незгоди отъ този законъ сѫ така сѫщо голѣми и при това ще причинятъ голѣми загуби за земедѣлците. Не въ всѣко село чиновника ще може на врѣме да отиде да вземе снопете, да прѣброя и опише снопето. Често пти прѣвъ това врѣме валътъ по цѣли недѣли дѣлъ. А отъ това и не всѣки ще може на врѣме да прѣвезе снопето си и да го овѣрши. Въ слу-

чай пѣкъ, че отъ проливните дѣждове снопето изгнє, загубитъ за земедѣлците ще станатъ не-поносими. Такива случаи не сѫ били редкостъ и по рано, сѫщо ще бѫдатъ обикновени и прѣвъ слѣдующите години при функционирането на този законъ.

Поради тия съображенія ние намѣрваме замѣнянето на поземелният налогъ съ десетъка за крайно врѣдително, и би било желателно да си остане въ сила досегашният законъ за поземелният налогъ, като мѣрка по рационална и справедлива.

По законопроекта за пенсията на гражданските чиновници.

Мѣжду другите законопроекти, правителството ще внесе за измѣняване и закона за пенсията на гражданските чиновници. Този законъ тѣрпи вече четвърто измѣняване и дано то бѫде послѣдното. Правителството, спорѣдъ официозите, щѣло да введе двѣ сѫщественни измѣнения, които ще отстранятъ една несправедливостъ, която съ сегашният законъ за пенсията бие доста ясно въ очи.

Спорѣдъ нинѣ дѣйствующия законъ, онъ чиновници, които не сѫ прослужили, като чиновници най-малко 15 години, не могатъ да се ползватъ съ пенсия, нито пѣкъ да си взематъ надиръ направението одържки за пенсионният фондъ. Това измѣнение, вънъ отъ партизанските съображенія, които го диктуватъ, е най-справедливо и неговото узаконяване гармонира напълно съ желанието на правителството да удовлетвори несправедливото ограбените, които по една или друга причина не ще могатъ да прослужатъ като чиновници 20 години. А числото на тия онеправдани съставлява единъ доста голѣмъ процентъ. Тукъ на първо място ще поставимъ ония учители съ III-kl. IV-kl. и V-kl. образование, които поради недостатъчна подготовка бидохъ уволнени отъ двѣ-три години насамъ. Какво е тѣхното число, може да се сѫди отъ обстоятелството, че прѣвъ 1899 година отъ 250 учители въ Плѣвенски окрѣгъ, само 25 души бѣхъ съ сѫщо образование, а всички останали съ III-kl. и IV-kl. образование. Днесъ нито единъ отъ тѣхъ е учитель вече, нъ всѣки спорѣдъ заплатата си, е внасялъ по 3 — 4 години одържки за пенсионният фондъ. Нима ще бѫде грѣхъ, ако на тия бѣдници, които сѫ изоставени на произвола на сѫдбата, се повърнѣтъ направението имъ одържки прѣвъ годините, когато сѫ били учители? Нима съ тия пари не ще имъ се даде възможностъ да прѣхранятъ дѣцата си за нѣкое врѣме? И каква по-голѣма отъ тая спровѣдливостъ, да повърнешъ на единъ сиромахъ, който днесъ едва искарва прѣхраната си, одържаните отъ заплатата му 200 или 300 лева и му се даде възможностъ да си исплати поне данъка? Какво по-човѣколюбиво отъ това да повърнишъ на единъ бивши учитель одържаните отъ скромната му заплата одържки за пенсионният фондъ, вмѣсто да се дадатъ тия пари на единъ уволненъ младъ чиновникъ съ 15 годишна служба, за да се лѣни и търкаля отъ кафене въ кафене, когато първия е въ крайна сиромашия? Като прибавимъ и учителките, на които се забранява да учителствуватъ слѣдъ като встѫпятъ въ бракъ, числото на онеправданите се увеличава.

Мозина, може би, ще въразята на това, че по тоя начинъ пенсионният фондъ ще се намали и лихвите му не ще стигнатъ за исплащане пенсията на пенсионираните. И ние признаваме, че, като се даде право на всички ония, които искатъ да си истигнатъ влоговете отъ пенсионният фондъ, послѣдният ще се намали обаче нека всички иматъ прѣдъ видъ, че вмѣсто истигнените сумми, ще постѫпятъ други отъ пенсионираните, или пенсията на пенсионираните ще се намалитъ въ голѣмъ процентъ, съ второто измѣнение, което сѫщо се прѣлага съ новия законопроектъ, и което е тоже въ висша степенъ спровѣдливо. Спорѣдъ нинѣ дѣйствующия законъ пенсията се давахъ на спротивъ прослужените години, нъ не и спорѣдъ годините, прѣвъ които пенсионираните се внасятъ одържки за пенсионният фондъ. Тая несправедливостъ се прѣмахва спорѣдъ новия законопроектъ, тѣкъ като всички пенсионирани и ония, които ще бѫдатъ пенсионирани за въ бѫдеще, ще бѫдатъ заставени да внесатъ

одържки за пенсионният фондъ наспротивъ заплатитъ, които съ получавали, когато още не е имало закона за пенсията, въ случай че тъ не направи това, ще бъдатъ пенсионирани само за годините, прѣзъ които съ внасяли одържки за пенсионният фондъ. Като се вземе прѣдъ видъ, че закона за пенсията на гражданска чиновници датира отъ 1-й Януари 1892 година, става явно, че има пенсионирани чиновници, които едва ли съ внасяли одържки за цѣла година. Такива съ пенсионирани прѣзъ 1892 година 60 чиновника. Прѣзъ 1893 година съ пенсионирани 118 чиновника, които съ внасяли одържки за пенсионния фондъ само за една година. Прѣзъ 1894 г. съ пенсионирани още 40 души, които съ внасяли одържки само за двѣ години. Подъ тая категория подпадатъ всичките 1173 пенсионирани до днесъ, тъ като най-послѣдните едва ли съ внесли одържки за 7 години. А всички тия пенсионери заедно получаватъ пенсия, коятъ за 15 г., коятъ за 20 г. и коятъ за 25 години. Слѣдъ това не е ли справедливо да се заставята да внескатъ одържки за всички години, за които съ пенсионирани? Но справедливо отъ това едва ли би имало. Общата сума, която се исплаща ежегодно на тия пенсионери е 701,007 лева. Въ тая сума не фигуриратъ пенсията на пенсионирани 132 прѣзъ настоящата година отъ 1-й Юлий до 31-й Декември н. г., суммата на които възлиза на 100,000 лева. Тая общата сума отъ 800,000 лева и повече, спорѣдъ новия законопроектъ, ще се намали наспротивъ годините, прѣзъ които е правено удържки най-малко въ три пъти, тъ като ония, които не ще могатъ да внескатъ удържки за пенсия и за другите години, ще бѫдатъ пенсионирани само за годините, прѣзъ които съ внасяли одържки. За да се види, до колко несправедливо и незаслужено съ пенсионирани извѣстни чиновници, ние ще си послужимъ съ примѣръ. Да положимъ, че единъ чиновникъ, които е получавалъ по-слѣдните 5 години по 2400 лева годишно е пенсиониранъ за 20 годишна служба. Да кажемъ, че тоя чиновникъ е пенсиониранъ прѣзъ настоящата година. Значи, той е внасялъ одържки за пенсионният фондъ 7 години. Прѣзъ тия години, ежегодно той е внасялъ по 120 лева годишно, а всичко за 7 години 120 X 7 = 840 лева. Сега да видимъ какъвъ ще бѫде размѣра на пенсията му. Понеже той е служилъ 20 години, ще има право да получи половината отъ срѣдната годишна заплата за по-слѣдните 5 години или $\frac{2400 \times 5}{5 \cdot 2} = 1200$ л. Отъ това ясно се вижда, че той само въ първата година ще получи 360 лева повече отколкото е внесълъ въ 7 години. Ами за слѣдуващите години отъ чий сумми ще му се исплаща, — когато внесените отъ него одържки не ще стигнатъ да му се исплати пенсията само за една година? Ако тоя чиновникъ бѫде пенсиониранъ наспротивъ изслужените години, тогава размѣра на пенсията ще се измѣни значително. Понеже тоя чиновникъ е внасялъ одържки само за 7 години, слѣдователно и пенсията му ще се равни на $\frac{2400 \times 7}{40} = 420$ лева годишно или 35 мѣсечно вмѣсто 100 л. мѣсечно, както е спорѣдъ ни въ дѣйствующий законъ за пенсията. Както се види, по-слѣдната пенсия — 420 лева е въ три пъти по малка отъ първата 1200 лева. Тая разлика ще бѫде толкова по голѣма, колкото по-малко години пенсионирани са внасялъ одържки за пенсионният фондъ. Отъ това слѣдва, че размѣра на годишните пенсии, които се исплащатъ на пенсионирани не ще бѫде 800,000 лева, а отъ 150,000 — 200,000 лева. Въ такъвъ случай, ако и фонда, вслѣдствие повръщане одържките на ония, които не съ прослужили 15 години, се намали отъ 15,592,706 лева на 5,000,000 л., пакъ ще бѫде достатъченъ отъ лихвите си да исплаща пенсията на пенсионирани, като допушчаме, че пенсионирани не ще внескатъ слѣдуемите се одържки и за другите години, прѣзъ които не имъ е одържано за пенсионният фондъ.

Прѣдъ видъ на исказаниетъ до тукъ съображенія, ние, а заедно съ наше всички, ще намѣримъ предложените измѣнения въ закона за пенсията за цѣлесъобразни и най-справедливи. Това не ще бѫде по угодата на пенсионирани 1000 души, нъ ще удовлетвори

други 5000 — 6000 души несправедливо ограбени, за да рахатуватъ първите 1000 души.

Ние ще бѫдемъ първите, които ще похвалимъ, както правителството, така и камарата, ако узаконятъ тия измѣнения въ закона за пенсията, съ което ще помогнатъ на хиляди бѣни семейства, нѣкои отъ които прѣживяватъ въ най-крайна мизерия.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

28 Ноември. Една тѣга, едно учиние обхващащо човекъ, когато си припомнитъ, какви жертви въ хора, въ пари, въ грими и трудове костува нашето освобождение, и каква слаба е нашата признательност къмъ нашата освободителка, виновницата за нашето освобождение. Ние не говоримъ за признательността на българския народъ, който всѣкога съ благоговѣние и почитъ си припомните за човѣко-любието на братския руски народъ и негова Великодушенъ царь, а за ржководящтъ, кръгове, които подъ булото на русофилство, криятъ своята умраза къмъ нашата освободителка и естественна покровителка Русия, като не искускатъ случая, да дадатъ най-ошибателни доказателства за това.

Това особено неприятно дѣйствува въ такива дни, когато е най-добрия случай да се поучи въ назидателния примѣръ и нашето младо възрастяще поколение, като съ даде възможност на по-слѣдното да се увѣри въ благите намѣрения на Русия и нейния царь спрямо настъпъ българите и му се окаже на жертвите, принесени за нашето избавление отъ тежкия петстотингодишенъ турски яремъ. Нима и Плѣвенци не помнятъ, колко жертви костува прѣвзятието на града Плѣвенъ? Нима и тѣхъ не трогва спомънътъ за кървавите битки въ околността на нашия градъ, които у единъ прѣдизвикваха, по него врѣме, сълзи, а у други благоговѣйни и искрени молби къмъ царътъ надъ царете за запазване живота на храбрите руски синове, които отъ далечни съверъ и истокъ дойдоха да сложатъ костите си по могилите около Плѣвенъ? Нима паметниците около града и въ града не съ най-нагледното свидѣтелство за тия кървави битки, чрѣзъ които се строи тежкиятъ яремъ на робството? О, не, Плѣвенци, свидѣтелятъ на тая война, никога не съ забравили, че пъкъ ще изгладятъ изъ памѧтъ си тия спомѣни, слѣдователно и признательността на Плѣвенци къмъ нашата освободителка не само нѣма да чезне, нъ ще крѣпне и расте, защото всичко около града имъ напомнило за тоя тѣхенъ дѣлъ.

Справедливостта ни налага дѣлътъ да исповѣдаме самата истина, колкото и да е неприятна, че отпразнуването на датата 28 Ноември, въ който денъ, прѣдъ 22 години, побѣдоносните руски войски като прѣмиръ прѣзъ града, възвѣтихъ на Плѣвенци радостната вѣсть за тѣхното освобождение, не се отпразнува съ подобающата тѣржественостъ. За отпразнуването на тия исторически денъ нашето общическо управление не направи почти никакво приготовление, нито оповѣсти за това на гражданинетъ. После $6\frac{1}{2}$ часътъ въчерьта, по тѣмно, на 27-и Ноември, когато цѣлата чаршия бѣ затворена, чухи градски глашатай да явява, че на слѣдуващия денъ ще се отпразнува освобождението на града Плѣвенъ. И това съобщение се направи само отъ читалището до окръжното управление. По какви съображения общинското управление направи това, ние не знаемъ, обаче, искаме да вѣрваме, че на днешните ни градски управници е неприятно да слушатъ похвални отзиви за човѣко-любието на нашата освободителка Русия. И простимо ли е това нехайство на кметството? За идването на нѣкой министър или други голѣмци, градски глашатай два дена подъ рѣдъ правѣше съобщение на гражданинъ, а за отпразнуването прѣвзятието на Плѣвенъ, това съобщение се направи по тѣмно! Но случай заминаването на министри, народни прѣдставители нашето кметство даваше банкети слѣдъ банкети на гарата, като самия кметъ и управителя ходѣха да купуватъ хайвери и други закуски отъ Румъния, а по случай отпразнуването на такъвъ исторически денъ, какъвът е 28 Ноември, нито по една чаша вино за гражданинъ, отъ гърба на които се взема за всичко? Какъ да си обяснимъ това и ние не знаемъ, нъ въ всѣки случай, на пукъ на Плѣвенци, се демонстрира съ тѣхната привързаностъ и признательностъ къмъ Русия, която жертвува живота на толкова свои синове за нашето освобождение. Както щѣте, нъ постѫпката на кметството въ случая е испристойна и осудителна. И това става слѣдъ като конгреса на стамболовистъ, въ рѣдовете на които се числятъ и градските ни управници, тури въ програмата си

членъ за най-дружелюбни отношения съ Русия. Всичко туй идѣ да ни утвѣрди въ мисъльта, че вълкътъ въ каквото ще кожи и да се облича, той си е все вълкъ и нищо повече.

— **Лоши послѣдствия отъ необмислени мѣрки.**

Книжните пари дадоха своите резултати. Ажиото се повиши на 12%, а и цѣнните ни книжа спаднаха отъ 115, каквато цѣна имаха при управлението сраната отъ кабинета на Г-н Д-ръ К. Столюва, на 95. Съ бѣзи крачки вървимъ по пътя, въ когото вървихъ Турция, Гърция и Сърбия. И не се иска много врѣме, а само още 5 — 6 мѣсца да продължи днешния кабинетъ, за да ги стигнемъ и заминимъ.

— **Бой въ народното събрание.** Засѣдането на

Народното Събрание на 27 м. м. е било извѣрено бурно. То се е продължило до 5 часа сутринта т. е. до разсъмване. На дневенъ редъ е билъ законопроектъ за десетъка. Прѣвъ е говорилъ Л. Дукова, а послѣ А. Краевъ, който съ цифрови данни е доказалъ несъстоятелността и врѣдата отъ прѣлагани законопроектъ. Неговата три-часова рѣчъ била често прѣкъсвана отъ депутатите на болшинството съ подигравки. По късно, когато било постигнато едно съгласие да говорятъ отъ всѣка фракция по двама души, станжало внезапно едно размѣрдане. Всички наскачали на мястата си, настаняла врѣва, една олелия и юмручни удари. Министритъ и прѣдсѣдателя на камарата изѣгвали отъ засѣдането. И при тия врѣви законопроектъ за десетъка е билъ приетъ на първо четене. И не за прѣвъ пътъ казваме, че трѣбаше да дойдатъ на власт сопаджитъ, за да растроятъ всичко у насъ и не оставятъ нищо неосквернено и неопятено. Нашитъ твърдѣни се оправдаватъ напълно.

— Но всичко изглежда, че днешниятъ режимъ не е дѣлготраенъ. Той не прѣставлява отъ себе си нищо друго, освѣнъ единъ болникъ, който въ агония се бори съ смъртта. И всичките мѣрки, които взема за отстранението на кризата, се оказаха въ висша степенъ врѣдителни и опасни. Благодарение на некадърността на тия управници и на тѣхната неумѣлостъ, ние имаме най-лонгитъ послѣдствия отъ дѣлата имъ. Заплитанието на работитъ, повишението на ажиото — създаденитъ мѫжноти съ плодъ на тая некадърност и гламавшина. Най-послѣ и замона за десетъка въ натура е една гибелна мѣрка, която е насочена да оголи и ограби още повече земедѣлското население, вмѣсто да му помогне, и да го доведе неминуемо до просъшката тояга. Ако нашето работно земедѣлско население не е въ положение да плати 18 милиона поземеленъ налогъ, ще бѫде ли то въ положение да плати 35 милиона десетъка? Нѣ единъ безочливци, като днешните управници и тѣхното кърваво болшинство, взематъ ли отъ дума? Такива съ либералитъ, какво да имъ правимъ. Отличителната черта у тѣхъ е безочливостта и нахалството.

При това положение на работитъ, нѣма да бѫдемъ много изненадани, ако въ едно много късъ врѣме, чуемъ за сгромолясването на сопаджитъ. Това е неминуемо, за да може да се помогне на положението, докѣто е още врѣме. И лицето, кое-то би се нагърбило съ изважданието на България отъ днешното плачевно положение, би се сѫнило въ първата си крачка, ако то не расчита на поддържката на нашата освободителка.

— **Единъ сувениръ.** Въ в. „Народни Права“ е публикуванъ списъкъ на Стамболовистъ отъ града ни, които бѣха на конгреса. Ние намираме тия списъкъ нецѣленъ и не точенъ, поради това молиме приятелитъ отъ града и окръга да ни испратятъ въ най-близко врѣме имената на конгресистъ отъ всѣко село съ бѣлѣжи изъ послужния имъ списъкъ, за да имъ дадемъ гласностъ въ единъ отъ слѣдуващи броеве на вѣстника си.

— **Либералски шашарми.** Сегашната камара по своято бездѣйствие стана пословично. Отъ 15-и Октомври до днесъ, всичката ѹ дѣятелностъ се заключава въ провѣрката на изборитъ, отговора на тронното слово и дѣвѣ три закончета отъ по 2-3 члена, каквито съ закона за срѣбърните банкноти и закона за насилиственния заемъ отъ чиновнически заплати. И при това бездѣйствие правителствитъ имать нахалността да се хвалиятъ съ нѣкакви свои дѣла и облагодѣтелствуване на работното земедѣлско население — на народа. Въ всѣки случай думитъ на че либералната партия знае да пише вѣстници и съчинява програми; слѣдователно е на думи, нъ не и на дѣла, се оправдаватъ напълно. Даже и приетий отъ събранието отговоръ не е поднесенъ на княза. Послѣдниятъ съобщилъ, че ще приеме депутатията, която ще му го поднесе, слѣдъ като се заврне въ София. Ще бѫдемъ зрители.

— **Бюджета ще се вмася.** Както съобщават Софийските въстници бюджето-проекта за държавните приходи и расходи за идущата 1900 година не биль внесенъ още въ камарата. Като се вземе въ внимание, че сме въ началото на м. Декемврий и оставатъ само нѣколко дена до закриването на камарата, почваме да вѣрваме на версията, че сегашното правителство кърваво большинство, пъкъ и правителството, ще гледатъ да продължатъ сесията и прѣз Януарий и Февруари, за да продължатъ днитѣ на своето царуване, да поухранятъ партия съ дневни и прогонни и добиятъ възможността да истѣгнятъ безотчетните фондове. Идѣте слѣдъ това, та казвайте, че днешното правителство на Полубрѣзнишки не било патриотическо и не милѣло своите си, пардонъ, народа.

— Срѣщу 3-й Декемврий, прѣзъ нощта, княза се завѣрїхъ въ столицата прѣзъ Плѣвенъ. Види се, че това прибързване на държавниятъ глава е въ сврѣзка съ приеманието отговора на тронното слово, за която цѣль и самъ Радославъ ходи въ Варна на 13-й Ноемврий, гдѣто два дена подъ редъ моли за аудиенция отъ княза, и не бѣ пристъ.

— **Нови заплашвания.** За положително се говори, че мисията на Софийския градоначалникъ Басмаджиева и ревизора при Министерството на Вѣтринните Дѣла била, освѣнъ изучаванието устройството на срѣбъската тайна полиция (шионското отдѣление) още и водѣнието на нѣкакви прѣговори съ съпругата на първия български князъ Александъръ Батембергъ. Като вземеме прѣдъ видъ рекламирѣ на „Новъ Отавиъ“ и „Народни Права“ за портретите на Крумъ Асѣнь, първия синъ на Батемберга, прѣдъ настъ се раскрива отъ какво естество сѫ тия прѣговори, които могътъ да причинятъ още по голѣми смутове.

— **Митинги.** Противъ законопроекта за замѣниване сегашната данъчна система съ данъка десятъкъ въ натура сѫ станжли доста много митинги извѣти въ България. Прѣдъ видъ вѣдѣтъ и загубитъ, които, сигурно, ще причини закона за десятъка, който въ много случаи ще се прилага съвѣршено несправѣдливо, ние приканваме земедѣлческото население въ окрѣга, чрѣзъ публични митинги да се прѣзнесе въ полза или въ вредъ на този законопроектъ, докѣто послѣдниятъ не е още приетъ отъ народното събрание. Всѣка немарливостъ, проявѣна отъ самитъ земедѣлци, въ това отношение, е осаждителна. Пд. добре е да се взематъ съвѣршено мѣрки, докѣто злото още не ни е сполѣтъло, отколко да търсимъ относътъ срѣдства за прѣмахването му.

— Въ брой 36 на вѣстника си съобщихме, че гроба на убитото момче отъ Ив. Миндиликовъ, биль разравянъ и аутопсия не била правена. Въ той случай нашия рапортъръ не ни е далъ вѣрни свѣдѣния. Огъ положително мѣсто се научаваме, че аутопсия е правена отъ двама лѣкарі, обаче осагналата частъ отъ антрефилето ни, относително самопризнанието на Ив. Миндиликова подържаме, толко съ повече, че и бащата на убитото момче, лично ни съобщи, че той ималъ и други нови свидѣтели, които ще усуговорятъ, какво момчето е било, отъ който побой слѣдъ 24 ч. умрѣло.

— На 5 т. м. въ Луковитската околия ще се произведе изборъ за единъ народенъ прѣставител, вмѣсто касираний Г-на Ив. Балтаджиевъ. Отъ страна на полицията е кандидатиранъ Иванъ Убевъ, отъ страна на Народната Партия — Иванъ Балтаджиевъ, а отъ страна на стамболи ститѣ Нино Герговъ. Нашето мнѣніе е, че този изборъ е безъ значение и опозицията би сторила добре да не взема участие, защото е съвѣршено безъ полза, толкова повече, че избрания едва ли ще има щастие да стъпятъ въ залата на Народното събрание.

— „**Посмали Манго, посмали!**“ В. „Надѣжда“, органа на Стамболовистите въ Руссе, брой 40, като гощава читателите си съ една уводна статия, въ която провѣзнаса заслугите на Стамболовата партия, отива до такава крайностъ, щото едва ли не вѣздига въ най-крупното събитие въ цѣлата свѣтъ конгреса на Стамболовистите. За да не бѫдемъ обвинени въ злословие или изопачаване на истината, ние ще си послужимъ съ думитъ на в. „Надѣжда.“

“ . . . е добре, ний го твѣрдимъ съ открыто чело и по единъ най-положителенъ начинъ, че успѣхътъ (?) на Народно Либералната партия въ едва закрития конгресъ е едно политическо, па и социално явление небивало нито въ историята, изоб-

що нито въ българската въ частностъ“ (к. н.). Каква по-голѣма надмѣнностъ отъ тая, искате. Видите ли сега, че конгреса на Стамболовистите е едно чудо надъ чудесата, каквито още не сѫ ставали въ тоя божи свѣтъ. А по надолу четемъ: „на една само отъ 6 — 7-тѣхъ сѫществуещи въ настъ партии да събере при такива крайно трудни за всѣкого обстоятелства и по срѣдъ зима конгресъ отъ 1580 души видни (?) прѣставители (не щѣте ли и шайкаджий, писари, градинари, агенти, и пожарники б. р.) на народа отъ всичките му работни класове, то е, както щете, чудо (б. р.)“. Ето тукъ я прѣкалихте чакъ. Конгреса на Стамболовистите биль чудо. И защо? Защото въ него били вземали участие всичките стамболовисти отъ България, колкото си сѫ, неисключая, шайките, агентите, пожарниките и градинарите на градските съвѣти, като Плѣвенския.

По нататъшните расжджения на захласнатия, прѣнесения авторъ оставаме безъ внимание, защото не заслужватъ това. Ние неможеме да се съгласимъ съ „Надѣжда“, че оттеглованието отъ властъта кабинета на Г-на Д-ръ К. Стоилова се дължи на конгреса на Радославистите, както не допушчаме, че и конгреса на Стамболовистите ще стане причина за паданието на днешния гнилъ режимъ. То-ва се казва бабини деветини.

ИЗВѢСТИЕ

Благотворителното Дружество „Св. Пантелеимонъ“, честь има да извѣсти на всички Почитаеми Госпожи и Госпожици, до които е испратена писменна покана отъ 24-ий Септемврий н. г., че прѣдполагаемата лотария, която бѣ опрѣдѣлена да се разиграе прѣзъ текущий мѣсецъ съ благотворителна цѣль, се отлага за идущата 1900 година, понеже отъ распратените 300 покани сѫ внесени едва само 10 ржодѣлни прѣдмѣти.

Заради това умоляватъ се всичките Госпожи и Госпожици да побързатъ съ вписанието на каквито прѣдмѣти намѣрятъ за добрѣ, за прѣдаваната цѣль.

г. Плѣвенъ, 1-й Декемврий 1899 г.

Прѣдѣдатель: Д-ръ Козаровъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБЕННИТЪ ПРИСТАВИ

№ 12196

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ съходящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1). Едно Лозе градъ Плѣвенското землище „петъхъ могили“ отъ 12 дѣкара оцѣнено за 720 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Кара-Диковъ отъ гр. Плѣвенъ, не е заложенъ, продава се по възискането на Иванъ Н. Жълтаровъ отъ сѫщия градъ за 760 лева и др. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 2016 на Плѣвенския Гр. Миров. Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 27 Септемврий 1899 год.

Дѣло № 702/92 год.

Сдѣбенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 9626

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ.

1). ¼ Една четвъртъ частъ отъ една Водѣница, находяща въ околността на с. Каменецъ мѣстностъ „Шаарна“, състояща цѣлата отъ два камака, покрита съ керемиди построена отъ камъкъ и керемичъ съ околностъ Ливаца и Градина около десетъ дѣкара при ежедѣни: Бара, Пътъ, Атанасъ, Колевъ, Ангель, Цанковъ и мостъ оценена ¼ частъ за 550 лева.

Горния имотъ принадлежи на Стефанъ Ст. Балкански отъ с. Каменецъ не е заложенъ продава се по възискането на Никола Х. Ст. Церовски отъ Гр. Орховица за 402 л. 77 ст., лихвите и разноските по испълнителния листъ № 836 на Горно Орховския Мир. Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 18 Октомврий 1899 год.

Дѣло № 151/99 год.

Сдѣбенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 10899

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния

вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ, слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно: Една къща въ гр. Плѣвенъ подъ № 2363 въ VI квартъ съ дворъ отъ 365 кв. м., построена отъ камъкъ, тухли и керемичъ, покрита съ керемиди, съ едно отдѣленіе и прустъ, до нея пристроена къща отъ кирпичъ и покрита съ прѣстъ, оцѣнена за 300 лева.

Горния имотъ принадлежи на Асанъ Кара-Бебровъ отъ гр. Плѣвенъ има и други заирѣщенія, продава се по възискането на Иванъ Христовъ Бурмовъ, новѣренникъ на Димитъръ С. Ионовъ отъ гр. Русе за 170 лева лихви и разноски по испълнителния листъ № 2288 на Плѣвенския Градски Мировъ Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.—

Разглѣжданието на книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелярията ми.—

Гр. Плѣвенъ, 27-й Августъ 1899 год,

Дѣло № 1354/98 год.

Сдѣбенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 10716

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1). Една къща въ с. Пелишатъ въ маѣла Долния Край, покрита съ слама и прѣстъ въ земята съ дѣвъ отдѣленія за живѣяніе съ дворъ около единъ декаръ оцѣнена за 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Никола Иванчовъ отъ с. Пелишатъ, не е заложенъ, продава се по възискането на Ангель Тодоровъ отъ с. Пелишатъ за 68 лева 75 ст., лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1660 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.—

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелярията ми.

Гр. Плѣвенъ, 19 Ноемврий 1899 год.

Дѣло № 272/99 год.

Сдѣбенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 9487

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Брестовското землище, а именно:

1) Нина отъ 8 декара въ мѣстн. „Учендолски Врѣхъ“ оцѣнена за 70 лева.

Горния имотъ принадлежи на Никола Тончовъ отъ с. Ученъ-долъ, не е заложенъ, продава се по възискането на Петър Шиковъ отъ с. Бѣстовецъ за 60 лева, лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1687 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.—

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелярията ми.

Гр. Плѣвенъ, 15 Октомврий 1899 год.

Дѣло № 141/98 год.

Сдѣбенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 14768

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Староселското землище, а именно:

1) Къща „Циганска маѣла“ направена отъ керемичъ, покривъ сламенъ съ пристройка и юго като дугенъ, покривъ керемиденъ, дворно мѣсто 1 ½ дѣкара, оцѣнена за 50 лева.

Горний имотъ принадлежи на Абдурманъ Ибраимовъ отъ с. Староселце не е заложенъ, продава се по възискането на Юранъ Илиевъ отъ сѫщето село за 140 л. 60 ст.